

INSTYTUT GEODEZJI I KARTOGRAFII

BIULETYN

INFORMACYJNY

BRANŻOWEGO OŚRODKA INFORMACJI NAUKOWEJ,
TECHNICZNEJ I EKONOMICZNEJ
GEODEZJI I KARTOGRAFII

Tom XXXVI

4

Warszawa

1991

INSTYTUT GEODEZJI I KARTOGRAFII
BRANŻOWY OŚRODEK INFORMACJI
NAUKOWEJ, TECHNICZNEJ I EKONOMICZNEJ

ISSN 0209-2840

BIULETYN INFORMACYJNY

Tom XXXVI nr 4

WARSZAWA
1991

Rada Wydawnicza
Instytutu Geodezji i Kartografii

Wojciech Bychawski (przewodniczący), Andrzej Hermanowski
(zastępca przewodniczącego), Teresa Baranowska, Róża Butowtt,
Andrzej Ciołkosz, Maria Dobrzycka, Wojciech Janusz,
przedstawiciel MGPIB, Hanna Ciołkosz (sekretarz)

Redaktor Naczelny
Biuletynu Informacyjnego
Teresa Baranowska

Zespół redakcyjny
Wojciech Bychawski, Andrzej Ciołkosz,
Wojciech Janusz, Jolanta Jasińska

Adres Redakcji
Instytut Geodezji i Kartografii
00-950 Warszawa, ul. Jasna 2/4

INSTYTUT GEODEZJI I KARTOGRAFII
Warszawa, ul. Jasna 2/4

**BRANŻOWY OŚRODEK INFORMACJI NAUKOWEJ
TECHNICZNEJ I EKONOMICZNEJ**
pok. 532, tel. 26-42-21 wewn. 334

POSIADA

kartoteki dokumentacyjne zawierające opisy bibliograficzne książek i wybranych artykułów z czasopism krajowych i zagranicznych, a także kartoteki: opisów patentowych, zakończonych prac naukowo-badawczych i sprawozdań z wyjazdów służbowych do 1990 r.

UDZIELA

informacji na podstawie posiadanych materiałów

OPRACOWUJE

na zamówienie zestawienia tematyczne literatury z zakresu geodezji, kartografii, fotogrametrii i teledetekcji

WYKONUJE

kopie kserograficzne artykułów i książek znajdujących się w Bibliotece IGiK

BIBLIOTEKA
INSTYTUTU GEODEZJI I KARTOGRAFII
pok.533, tel. 26-42-21 wewn. 503

POSIADA

księgozbiór literatury polskiej i zagranicznej z dziedziny geodezji, kartografii, fotogrametrii i teledetekcji

liczący 13596 tomów książek oraz 9149 tomów czasopism

PROWADZI WYMIANĘ

z bibliotekami i instytucjami naukowymi za granicą oraz z krajowymi i zagranicznymi uczelniami wyższymi

WYPOŻYCZA

innym instytucjom zamawiane pozycje w ramach wypożyczeń międzybibliotecznych

Biblioteka udostępnia swoje zbiory wyłącznie
w ramach wypożyczeń międzybibliotecznych

SPIS TREŚCI

Komunikat.....	5
----------------	---

POSTĘP NAUKOWO-TECHNICZNY

Andrzej Kaliński

Andrzej Toruński

Określenie stabilności położenia iglicy.....	8
--	---

WIADOMOŚCI PATENTOWE.....	13
---------------------------	----

KONFERENCJE, NARADY, KONSTULACJE

Konrad Pirwitz

Międzynarodowe spotkanie

przedstawicieli grupy Państw "Hexagonale"

w Lnare nt. współpracy w zakresie geodezji.....

20

PRZEGLĄD PRZEPISÓW PRAWNYCH.....	24
----------------------------------	----

KOMUNIKAT O USŁUGACH
Branzowego Ośrodka Informacji Naukowej
Technicznej i Ekonomicznej
Instytutu Geodezji i Kartografii

BOINTE IGiK uprzejmie informuje, że prowadzi następujące formy obsługi użytkowników informacji:

- informacja powszechna,
- informacja adresowa.

FORMY POWSZECHNEJ INFORMACJI PIŚMIENNICZEJ

Formami powszechnej informacji piśmienniczej są następujące wydawnictwa informacyjne wydawane przez Ośrodek:

Informacja Bibliograficzna BOINTE IGiK - miesięcznik, ukazujący się w formacie A5. Wydawnictwo to jest bieżącą bibliografią z zakresu geodezji, kartografii, fotogrametrii i teledetekcji. Od nr 2/91 opracowywana komputerowo wg. oprogramowania Mikro ISIS, a wydawana metodą kserograficzną.

Obecnie bibliografia ma układ działowy (poprzednio układ był wg Uniwersalnej Klasyfikacji Dziesiętnej), a w obrębie działów alfabetyczny. Poszczególne działy zawierają opisy bibliograficzne wydawnictw zwartych, ciągłych, prac naukowo-badawczych i materiałów z konferencji. Bibliografia zawiera także indeks osobowy i rzeczowy.

Biuletyn Informacyjny BOINTE IGiK - kwartalnik, wychodzący w formacie A5. Jest to sprofilowane problemowo wydawnictwo informacyjne o charakterze faktograficznym, referujące w sposób analityczny lub syntetyczny stan określonego problemu na podstawie wielu źródeł. Wydawnictwo to ma również charakter referatowy i przeglądowy, zawiera krótkie informacje o nowościach z zakresu geodezji, kartografii, fotogrametrii i teledetekcji w kraju i zagranicą. Składa się ono z następujących działów:

- Zadania i Organizacja Geodezji i Kartografii
- Postęp Naukowo-Techniczny
- Ekonomia i Organizacja Produkcji
- Wiadomości Patentowe
- Normalizacja
- Aktualności
- Konferencje, Narady, Konsultacje
- Przegląd Literatury Światowej
- Informacje ze Stowarzyszenia Geodetów Polskich
- Przegląd Przepisów Prawnych

Biuletyn IGiK (dodatek do Przeglądu Geodezyjnego) - rocznie ukazuje się 3-6 zeszytów, zawierający opracowania IGiK o charakterze naukowo-technicznym, a także omawiający ogólny dorobek Instytutu w zakresie prac wykonywanych planowo.

Prace IGiK - rocznie ukazują się 2-3 zeszyty w formacie B5. Jest to czasopismo naukowe, zawierające prace lub fragmenty prac naukowo-badawczych (łącznie z pracami doktorskimi i habilitacyjnymi pracowników IGiK) wykonywanych w IGiK z zakresu geodezji, kartografii, fotogrametrii i teledetekcji. Artykuły zamieszczane w Pracach IGiK są recenzowane i posiadają streszczenia w języku angielskim i rosyjskim.

FORMY POWSZECHNEJ INFORMACJI NIEPIŚMIENNICZEJ

Ośrodek stosuje również formy informacji powszechnej niepiśmienniczej, jak np.:

- **udostępnianie zbiorów** w formie wypożyczeń bibliotecznych, katalogów i kartotek specjalnych i zagadnieniowych,

- **cotygodniowe wystawy nowości** organizowane przez Bibliotekę Ośrodka i przedstawiające ekspozycję nabytków z ubiegłego tygodnia.

Oprócz prowadzenia informacji powszechnej Ośrodek uwzględnia także potrzeby użytkowników instytucjonalnych bądź indywidualnych, opracowując dla nich **informację adresową**, np.:

- **zestawienie tematyczne** literatury (TZ) są opracowywane na zamówienie użytkowników instytucjonalnych, indywidualnych, jak również z własnej inicjatywy Ośrodka.

- **Selektywna Dystrybucja Informacji (SDI)** odbywa się systemem komputerowym;

- **Retrospektywna Dystrybucja Informacji (RDI)** odbywa się systemem manualnym;

- **tłumaczenia** wykonywane są na zamówienia zakładów IGiK, jak również innych użytkowników oraz z własnej inicjatywy Ośrodka;

- **bieżące udzielanie informacji** zarówno faktograficznych jak i bibliograficznych na podstawie posiadanych materiałów w drodze rozmów bezpośrednich, telefonicznych lub pisemnie na interesujące użytkowników tematy;

- **wykonywanie kserokopii** dokumentów, znajdujących się w zbiorach Biblioteki IGiK na zamówienie zainteresowanych użytkowników;

- **wykonywanie druku** metodą powielaczową na PRIPORCIE VT 2500 w nakładzie od 100 egz.

ZASADY KORZYSTANIA Z INFORMACJI

Użytkownicy informacji korzystają z ww. metod, form i środków działalności informacyjnej na zasadach:

prenumeraty rocznej, zakupu, wymiany

1. Informacja Bibliograficzna - miesięcznik

2. Biuletyn Informacyjny BOINTE - kwartalnik

Prace IGiK (2-3 zeszyty),

Rocznik Astronomiczny (1 tom)

Zgłoszenia na prenumeratę, zakup lub wymianę należy przesłać na adres:

Instytut Geodezji i Kartografii

Branżowy Ośrodek Informacji Naukowej,

Technicznej i Ekonomicznej

ul. Jasna 2/4, 00-950 Warszawa

Informacje telefoniczne - 264221 (31) w.334

Koszt zeszytów ustalany jest każdorazowo.

jednorazowego zamówienia na zestawienia tematyczne i tłumaczenia; odpłatność za zestawienia tematyczne uzależniona jest od kosztów poniesionych przez Ośrodek przy opracowaniu danego tematu zestawienia oraz narzutów IGiK.

Na zamówieniach na zestawienia tematyczne oprócz sprecyzowania tematu należy podać nazwisko, adres i ewentualnie telefon osoby mogącej udzielić dodatkowych uzupełnień lub uściśleń merytorycznych dotyczących zgłoszonego tematu.

Zamówienie to winno zawierać również podpis głównego księgowego. Wykonane zestawienie tematyczne jest przekazywane wraz z fakturą zamawiającemu.

Podobnie przedstawia się problem wykonania tłumaczeń - po przyjęciu zlecenia dokument jest przekazywany tłumaczowi. Tłumaczenie może być weryfikowane przez specjalistę. Następnie tłumaczenie jest przekazywane zamawiającemu wraz z wystawioną fakturą.

Zamówienia odbitek kserograficznych; wykonane kserokopie wysyłane są zamawiającemu wraz z fakturą. Odpłatność za wykonanie kserokopii wynosi 500 zł za 1 stronę formatu A4. (Stan na dzień 1.02.92 r.)

Bliższych informacji udzielamy listownie lub telefonicznie.

Andrzej Kaliński
Andrzej Toruński

Określenie stabilności położenia iglicy Pałacu Kultury i Nauki w Warszawie

W ramach prac związanych z oceną stanu technicznego iglicy PKiN, Instytut Geodezji i Kartografii podjął się zadania określenia:

- odchylenia iglicy od pionowości,
- wielkości wychyleń iglicy, wskutek jednostronnego nasłonecznienia,
- wielkości wychyleń iglicy, wskutek naporu wiatrów.

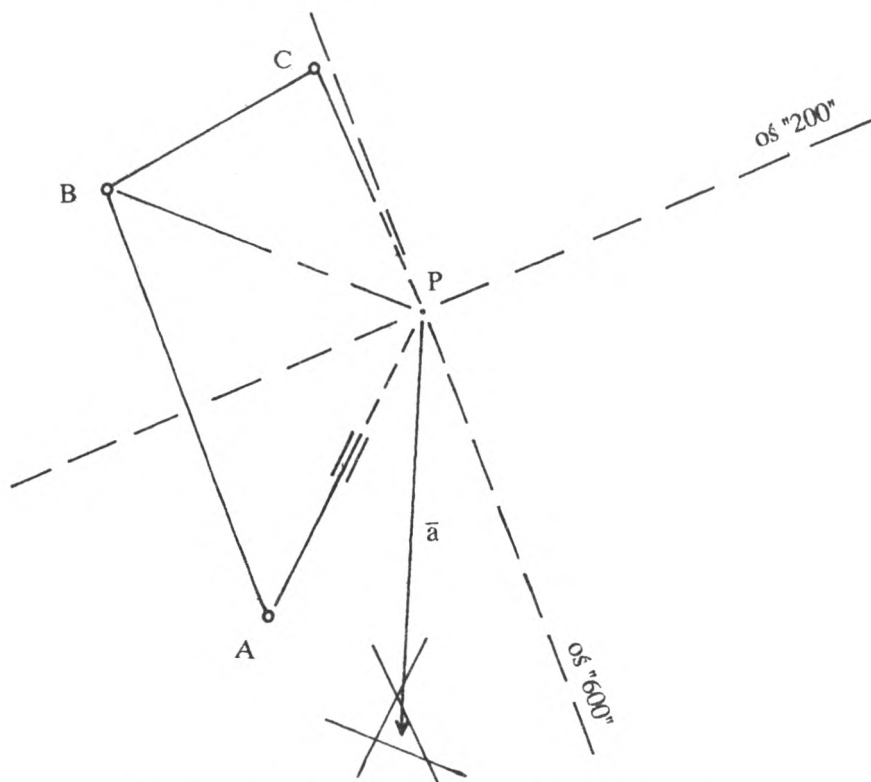
Tak szeroki zakres prac w dotychczas stosowanej metodyce badań przemieszczeń wymagałby zaangażowania grupy stanowisk i obserwatorów rozmieszczonych symetrycznie względem badanego obiektu, co spowodowałoby wydłużenie czasu obserwacji oraz zwiększenie kosztów badań.

Pracę wykonano rozdzielając zadanie na statyczne badanie odchylenia iglicy od pionowości oraz statyczno-dynamiczne badanie wychyleń iglicy wskutek jednostronnego nasłonecznienia i wychyleń, spowodowanych naporem silnych wiatrów. Podczas badań zmian dynamicznych, oprócz określenia amplitudy wychyleń położenia iglicy, należało ustalić okres pełnej oscylacji drgań.

Stacyjne badanie pionowości iglicy wykonano z trzech stanowisk, z których celowe obejmowały sektor 135° horyzontu. Obserwacje kierunków wykonano do symetrycznych skrajnych konturów u podstawy i wierzchołka iglicy, odniesione następnie do podstawy budynku.

Chcąc mieć wspólne powiązanie wyników pomiaru w różnych ekstremalnych warunkach atmosferycznych (stan bezwietrzny-bezchmurny, nasłonecznienie, silny wiatr), u podstawy iglicy oraz na wierzchołku umieszczono stałe tarcze celownicze wraz z pryzmatami odbijającymi dla precyzyjnego pomiaru liniowo-kątowego, wykonywanego z jednego ze stanowisk. Stanowisko to było specjalnie przygotowane na słupie betonowym z możliwością mechanicznego centrowania teodolitu z dalmierzem do wielokrotnego powtarzania pomiarów.

Chcąc mieć zapewnioną dokładność wyznaczeń położenia punktów kontrolowanych na iglicy rzędu ± 2 mm, użyto teodolitu Wild T2 (1^{ca} na celowych około 600 m) oraz dalmierza DI 2000 o błędzie standardowym $m_s = \pm(1\text{mm} + 1\text{ppm})$.

$\bar{a}$ - wektor nie pionowości iglicy z wpływem nasłonecznienia,
w skali 1:1

Rys. 1 Szkic obserwacji do określenia odchylenia iglicy P od pionowości

Badanie pionowości iglicy wykonano w dzień bezwietrzny, poprzez obserwacje kątowe. Jednakże w czasie obserwacji występowało nasłonecznienie iglicy z kierunku stanowiska A, powodujące pewne jej wygięcie w kierunku przeciwnym do położenia Słońca. Aby wyeliminować wpływ nasłonecznienia, zaobserwowano na stanowisku A również odległości do ustawionych na cały okres badań pryzmatów wraz z tarczami celowniczymi. Z pomiaru tego, wykonanego według schematu przedstawionego na rys. 1, wyznaczono wektor $\bar{a}$ odchylenia iglicy od linii pionu w warunkach pogody bezwietrznej, przy jednostronnym nasłonecznieniu.

Następne kontrolne pomiary liniowo-kątowe wykonano już tylko ze stanowiska A do tarcz z pryzmatami, w nawiązaniu kątowym do punktu u podstaw budynku.

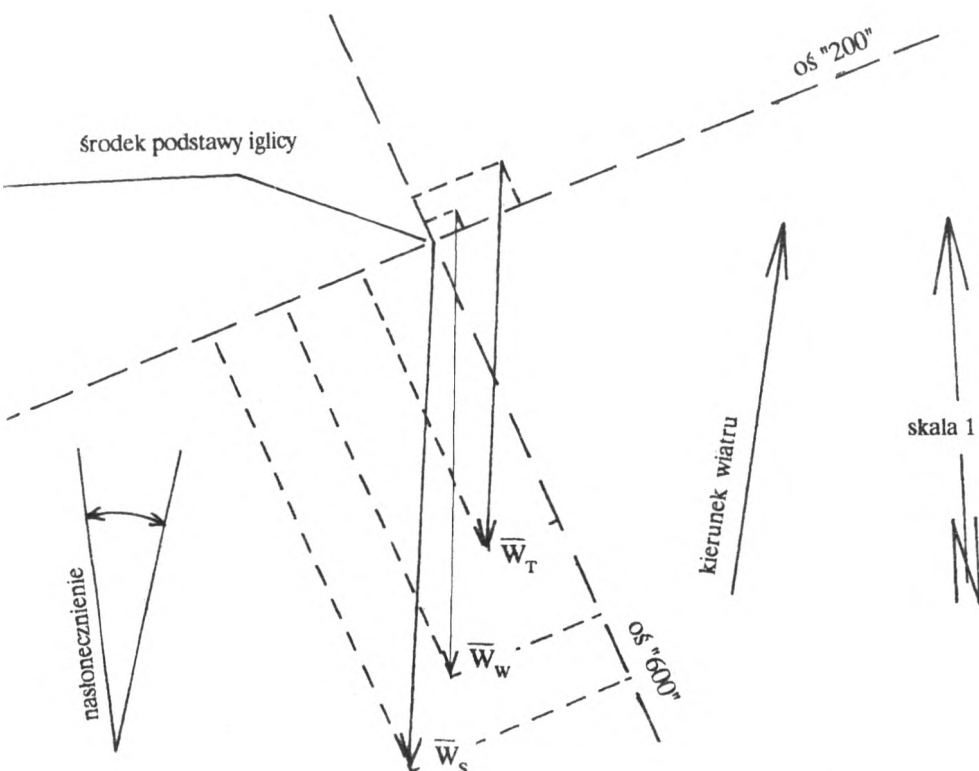
Zmiany dynamiczne iglicy, wskutek naporu najsilniejszego wiatru w okresie badań (październik-listopad 1991), zaobserwowano podczas całkowitego zachmurzenia, przy prędkości wiatru na wysokości iglicy wynoszącej do 15 m/s. Wykonano jednocześnie pomiar warunków meteorologicznych (temperatury, wilgotności i ciśnienia) w celu precyzyjnego określenia odległości oraz oscylacji ich wahań w pewnym okresie czasu.

Pomiar "wyjściowy" wykonano w warunkach pogody bezwietrznej i bezchmurnej. Na podstawie jego wyników do punktów kontrolnych na iglicy wykonano redukcje obserwacji obciążonych wpływem nasłonecznienia i naporu siły wiatru. Wektory wychyleń iglicy, mających charakter statyczny bądź spowodowanych czynnikami dynamicznymi i termodynamicznymi, przedstawiono na rys. 2. Wielkości wektorów przedstawionych na rysunku w skali 1:1 zawiera tablica 1.

Tablica 1

Oznaczenie wektora	Długość wektora [mm]	Składowe wektora na	
		oś "600" [mm]	oś "200" [mm]
$\bar{W}_s$	73.0	66.2	30.9
$\bar{W}_w$	59.4 (64.1-53.8)	54.2	24.3
$\bar{W}_T$	41.4	37.0	18.6

Kierunek wektora wychyleń spowodowanego niepionowością iglicy przy pogodzie bezwietrznej i zachmurzeniu ma charakter statyczny, a jego wartość 73 mm jest wielkością małą w stosunku do wysokości iglicy rzędu 25 m i podstawy kołowej konstrukcji nośnej o średnicy 1,50 m. WychYLENIA termodynamiczne są funkcją różnicy temperatury między stroną nasłonecznioną i zacienioną, a kierunek zmienia się wraz z biegiem Słońca. Obserwacje wykonano w okresie jesiennym, gdy różnice temperatur między dniem i nocą są dość znaczne. W porze przedpołudniowej wychYLENIE to wyniosło 31,6 mm i było skierowane w kierunku przeciwnym do wychYLENIA statycznego, powodując skrócenie całkowitego wychYLENIA wektora od pionu w tych warunkach do 41,4 mm.

- $\vec{W}_S$ - całkowity wektor odchylenia iglicy od linii pionu w spokojnych warunkach atmosferycznych (pochmurno, bezwietrznie),
 $\vec{W}_w$ - wektor średniego odchylenia iglicy od linii pionu podczas wiatru o prędkości do 15 m/s,
 $\vec{W}_T$ - całkowity wektor odchylenia iglicy od linii pionu podczas jednostronnego nasłonecznienia, bez wpływu wiatru, osie "200" i "600" - osie główne budynku PKiN

Rys.2 Wektory odchylenia iglicy PKiN od linii pionu w różnych warunkach atmosferycznych

Wychylenia dynamiczne spowodowane naporem wiatru miały charakter zmienny co do wielkości, w oscylacjach od 8,9 do 19,2 mm, średnio 13,6 mm. Zaobserwowano również oscylacje poprzeczne, prostopadłe do kierunku wiatru, dochodzące do $\pm 6,5$ mm.

Metoda obserwacji odległości do punktów kontrolowanych, polegająca na śledzeniu zmian tych odległości, umożliwia również określenie czasu pełnej oscylacji poprzez zliczanie minimów i maksimów

odległości w określonym czasie. Uzyskany w ten sposób okres wahań iglicy, przy prędkości wiatru do 15 m/s, wyniósł 0,89 s. Oscylacje miały charakter gasnący.

Jak już wspomniano, w pracy tej zastosowano dwie metody wyznaczenia przemieszczeń odległych punktów kontrolowanych umieszczonych na obiekcie. Wchylenia statyczne wyznaczono metodą kątową przez pomiar z trzech stanowisk rozmieszczonych wokół obiektu. Pomiar kątów wykonano metodą kierunkową w 2 seriach, uzyskując średni błąd pomiaru kierunku $\pm 5^\circ$, co dla występujących celowych około 600-metrowych powoduje średni błąd wyznaczenia punktu ± 5 mm. Z wykresu na rys. 1 trójkąt błędu uzyskany graficznie z obserwacji kątowych potwierdza obliczoną wyżej dokładność. Wielkość tego trójkąta wskazuje również, że elementy konstrukcji, na których styki celowano, wyznaczają z dużą dokładnością oś geometryczną iglicy. Uzyskaną dokładność wyznaczenia odległych punktów kontrolowanych metodą kątową trudno podwyższyć przy obecnie stosowanych instrumentach kątomierzach.

W przypadku obserwacji zmian dynamicznych metoda ta nie może być zastosowana, gdyż zmiany są szybko postępujące i występują trudności synchronicznego wykonania obserwacji z kilku stanowisk. Ponadto zmiany wychyleń rzędu 1 cm, jakie tu miały miejsce, zawierają się w granicach wielkości błędu wyznaczenia. Zastosowanie metody liniowo-kątowej z precyzyjnym dalmierzem stwarza możliwości spełnienia wyższych wymagań dokładnościowych oraz korzystnych rozwiązań organizacyjno-czasowych.

Z uwagi na to, że podczas badań zmian dynamicznych obserwacje punktów kontrolowanych są jednokrotne - szybko zmienne, a koordynacja dokładności pomiaru jednokrotnego liniowego i kąowego nie może być spełniona z powodów instrumentalnych (błąd pomiaru kierunku $\pm 10^\circ$ na odległości 600 m powoduje błąd $\pm 1,6$ mm), lokalizacja stanowiska obserwacyjnego powinna być dokonana z uwzględnieniem kierunku działania siły dynamicznej, powodującej drgania. Lokalizacja stanowiska powinna być w takim miejscu, aby kierunek do badanego obiektu zgodny był z kierunkiem działania jednokierunkowych sił powodujących drgania obiektu. Wówczas największa składowa wektora drgań zostanie wychwycona na pomiarze liniowym, który jest dokładniejszy od pomiaru kierunku. Obserwacje kątowe będą obserwacjami uzupełniającymi, rejestrującymi szczytkowe drgania poprzeczne, których znikoma wielkość potwierdzi trafność usytuowania stanowiska instrumentu.

WIADOMOŚCI PATENTOWE

Wiadomości Urzędu Patentowego
Nr 6 czerwiec 1991

(B1) (11) 153809 (41) 87 12 14 5(51) G01B 11/02
G01C 3/00

(21) 258733 (22) 86 04 02

(72) Dźwiarek Marek

(73) Politechnika Warszawska, Warszawa

(54) Układ fotodetektora do długościomierza optoelektronicznego

Nr 7 lipiec 1991

(C1) (11) 147489 (41) 87 11 16 5(51) G01B 5/14
E01B 35/02
B61K 9/08

(21) 262877 (22) 86 12 10

(72) Ćmielewski Kazimierz, Kuchmister Janusz, Krzeszowski Marian, Pachuta Stanisław

(73) Akademia Rolnicza, Wrocław

(54) Urządzenie do automatycznego badania stanu geometrycznego szyn, zwłaszcza szyn jezdni podsuwnicowych

(C1) (11) 148806 (41) 88 03 03 5(51) G01B 5/20

(21) 265879 (22) 87 05 23

(72) Ćmielewski Kazimierz, Kuchmister Janusz, Pachuta Stanisław

(73) Akademia Rolnicza, Wrocław

(54) Przyrząd do odwzorowywania przekrojów poprzecznych elementów wydłużonych, zwłaszcza główek szyn toru podsuwnicowego

(Y1) (11) 48489 (41) 89 02 06 5(51) G01B 5/14
E01B 35/06

(21) 84404 (22) 88 07 19

(72) Ćmielewski Kazimierz, Kuchmister Janusz, Krzeszowski Marian, Blacha Erhard,
Kimak Krzysztof

(73) Akademia Rolnicza, Wrocław

(54) Urządzenie do pomiarów prostoliniowości szyny podsuwnicowej

(Y1) (11) 48488 (41) 89 02 06 5(51) G01B 5/24
E01B 35/06

(21) 84403 (22) 88 07 19

(72) Ćmielewski Kazimierz, Kuchmister Janusz, Krzeszowski Marian, Blacha Erhard,
Kimak Krzysztof

(73) Akademia Rolnicza, Wrocław

(54) Przyrząd do pomiarów wysokościowych szyny podsuwnicowej

Nr 8 sierpień 1991

(Y1) (11) 48703 (41) 88 06 23 5(51) G01C 3/24
(265868) E21B 47/00

(21) 90671 (22) 87 05 22

(72) Passia Henryk, Bagiński Włodzimierz, Biliński Alfred, Juniewicz Stanisław,
Lipowczan Adam, Motyka Zbigniew, Nierobisz Andrzej, Smoła Tadeusz, Szade
Adam

(73) Główny Instytut Górnictwa, Katowice

(54) Urządzenie do pomiaru osiadania stropu i wypiętrzania spągu wyrobiska górni-
czego

Nr 9 wrzesień 1991

(B1) (11) 154644 (41) 88 08 04 5(51) G06K 11/02

(21) 262727 (22) 86 12 01

(72) Szeliga Karol

(73) Politechnika Warszawska, Warszawa

(54) Sposób dyskretyzacji krzywej

Nr 10 październik 1991

(B1) (11) 155133 (41) 88 06 26 5(51) G01C 25/00
G01C 15/00

(21) 269573 (22) 87 12 17

(72) Wanic Andrzej

(73) Akademia Rolniczo-Techniczna, Olsztyn

(54) Urządzenie do atestacji ściennych znaków geodezyjnych

(Y1) (11) 49010 (41) 89 02 06 5(51) G01B 5/14
E01B 35/06

(21) 84402 (22) 88 07 19

(72) Ćmielewski Kazimierz, Kuchmister Janusz, Krzeczowski Marian, Blacha Erchard, Klimak Krzysztof

(73) Akademia Rolnicza, Wrocław

(54) Przyrząd do pomiarów prostoliniowości szyny podsuwnicowej

Biuletyn Urzędu Patentowego
Zeszyt Nr 13/1991

A1(21) 283027 (22) 89 12 28 5(51) G09B 29/10

(71) Politechnika Warszawska, Warszawa

(72) Latuszek Antoni

(54) Urządzenie do określania współrzędnych punktu na płaszczyźnie

(57) Urządzenie ma płytę (2) wykonaną z materiału ferromagnetycznego. Wzdłuż dwóch sąsiednich krawędzi tej płyty (2) zamocowane są przetworniki piezoelektryczne (1,1') impulsów akustycznej fali płytowej (3), zasilane sygnałem impulsowym. Na tej płycie (2) może przemieszczać się detektor fali płytowej (4) sterowany urządzeniem zewnętrznym. Detektor (4) złożony jest z elementu wytwarzającego strumień magnetyczny o rdzeniu w kształcie pręcika (6). Na rdzeń nawinięta jest cewka (8) sygnału wyjściowego. Rdzeń (6) usytuowany jest na arkuszu papieru (5) leżącym na płycie ferromagnetycznej (2) w magnetowodzie (7).

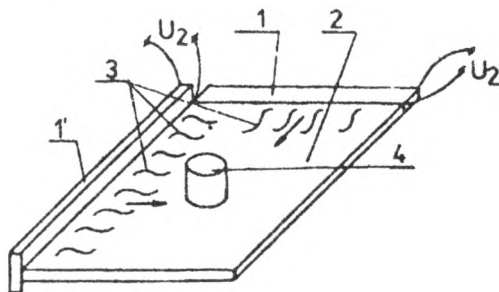

FIG.1

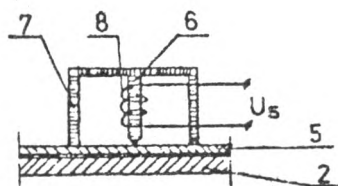

FIG.2

(2 zastrzeżenia)

U1(21) 91669 (22) 90 12 20 5(51) G01C 1/02

(71) Akademia Rolnicza, Wrocław

(72) Ćmielewski Kazimierz, Krzeszowski Marian

(54) Przyrząd do ustalania płaszczyzny kolimacyjnej teodolitu

- (57) Przyrząd ma płytę ustawczą (10) ze śrubami mocującymi (11) i z centrycznie wykonanym otworem (9). Płyta na swej części brzegowej ma przesuwnie zamocowany uchwyt blokujący (6), za pomocą śruby blokującej (5) i śruby oporowej (7). Górne ramię tego uchwytu ma pionowy wysięgnik (4) z uchwytem mocującym (3) wyposażonym w śruby zaciskowe (2).

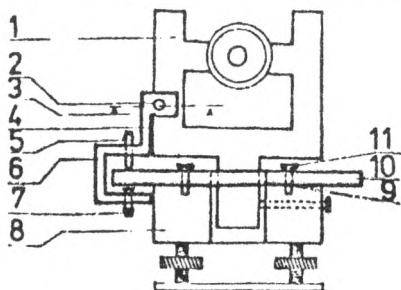

Fig. 1

(2 zastrzeżenia)

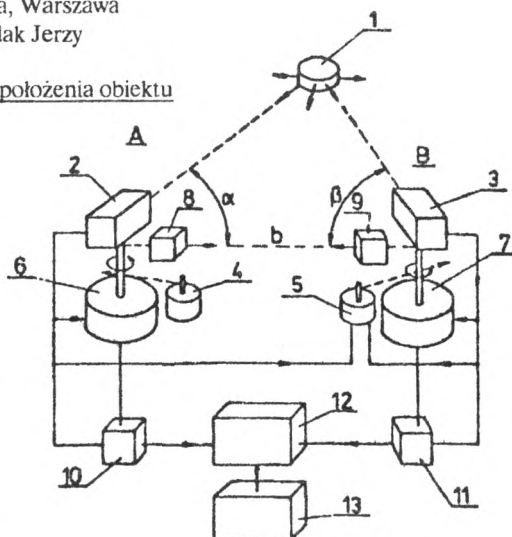
A1(21) 283824 (22) 90 02 16 5(51) G01C 1/00

(71) Politechnika Warszawska, Warszawa

(72) Holejko Krzysztof, Siuzdak Jerzy

(54) Urządzenie do pomiaru położenia obiektu

- (57) Urządzenie składa się z umieszczonego na obiekcie nadajnika (1) modulowanego promieniowania optycznego oraz dwóch stacji bazowych (AiB). Każda stacja zawiera przetwornik kąto-impulsowy (6,7) sprzężony z odbiornikiem optycznym (2,3) i układem napędzającym (4,5) oraz nieruchomy nadajnik optyczny (8,9) wycelowany w wirujący

odbiornik optyczny (2,3) stacji przeciwległej. Ponadto na wyjściu odbiornika optycznego (2,3) każdej stacji umieszczona jest bramka Start-Stop (10,11) przez którą impulsy wyjściowe przetwornika kątowno-impulsowego (6,7) podawane są do komputera pomiarowego (12) wyznaczającego położenie obiektu w drodze interpolacji położeń kątowych obu stacji.

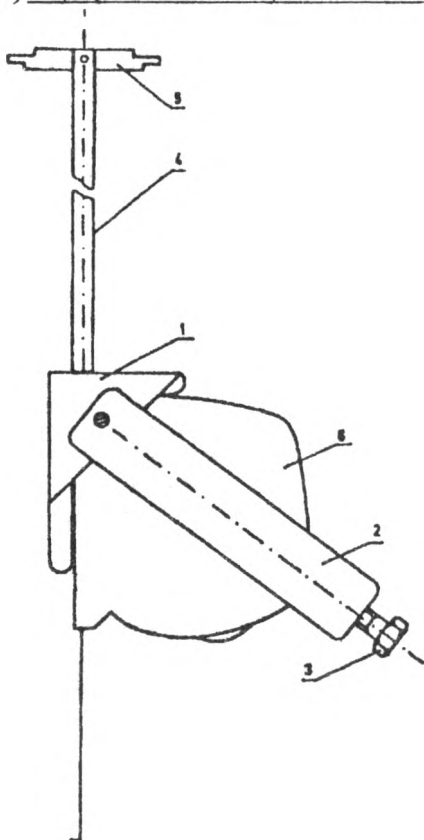
(2 zastrzeżenia)

U1(21) 91399 (22) 90 11 14 5(51) G01C 3/00
G01C 15/00

(71) Akademia Rolnicza, Kraków

(72) Świątoniowska Dorota, Szczurek Jan

(54) Przyrząd do określania wysokości zwłaszcza w instrumentce geodezyjnym

(57) Przyrząd ma korpus (1) w kształcie narożnika, strzemię w kształcie widełek i śrubę dociskową (3) służącą do zamocowania w korpusie (1) typowego przymiaru wstęgowego (6). Pręt (4) wieszakowy z uchylnym łącznikiem (5) dwustronnie profilowanym połączony jest z korpusem (1).

(2 zastrzeżenia)

A1(21) 288687 (22) 91 01 14 5(51) G01C 15/00

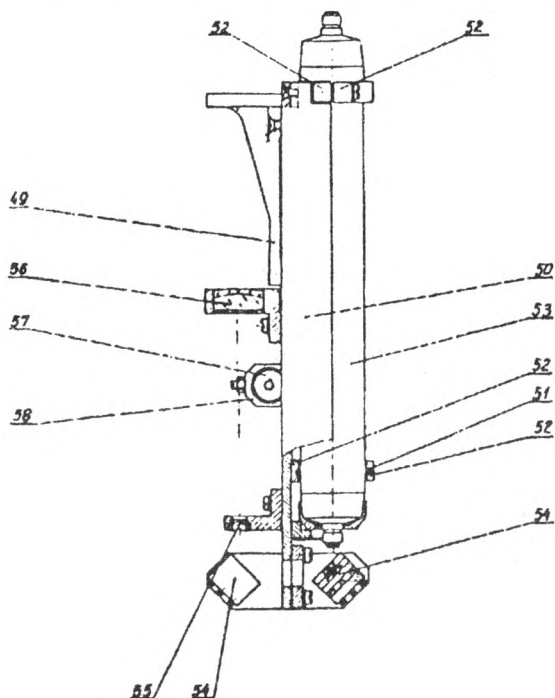
(71) Przemysłowe Centrum Optyki, Warszawa

(72) Kostrzewa Tadeusz, Skibska Jolanta, Mulawa Włodzimierz, Gąsiorowski Jacek, Korczak Jerzy, Borowy Grzegorz

(54) Nadajnik laserowy samopoziomujący

(57) Nadajnik charakteryzuje się tym, że wszystkie jego mechanizmy są zamocowane do wsporników kątowych, umieszczonych w części środkowej obudowy nadajnika. Do

ceownika (50) pionowo ustawionego z jednej strony zamocowana jest rura laserowa (53) za pomocą obejm (52) i pierścieni gumowych (51), a z drugiej strony zamocowane są: zwierciadło (54), obiektyw (55), okular (56) i wspornik (49). Mechanizmy samopoziomowania napędzane są silnikami skokowymi, natomiast mechanizm do zadawania pochyleń ma silnik skokowy napędzający śrubę mikrometryczną, przy czym z osi tego silnika dodatkowo za pomocą wałka giętkiego przenoszony jest napęd na licznik bębno-

wy zamocowany na obudowie. Ponadto do kontroli poziomu lub pionu zastosowano poziomcę optoelektroniczną, w której promieniowanie pochodzące od diody nadawczej prześwietla ampulkę i pada na diody odbiorcze, na których pojawia się sygnał zależny od położenia pęcherzyka powietrza w ampulce.

(4 zastrzeżenia)

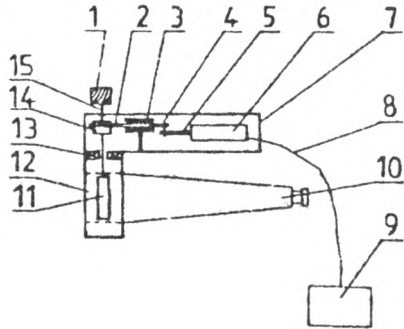
U1(21) 91829 (22) 91 01 21 5(51) G01C 15/00

(71) Akademia Rolnicza, Wrocław

(72) Ćmielewski Kazimierz, Krzeszowski Marian

(54) Nasadka do instrumentów geodezyjnych

(57) Nasadka ma korpus (7), którego pionowa część posiada otwór (12) i w której, za pomocą łożyska (13), zamocowana jest ośka (15). Ośka (15) ma na dolnym końcu umocowaną płytkę płaskorównoległą (11), na górnym końcu ma zamocowane pokrętło (1), a w części środkowej ma osadzone koło zębate (14), które współpracuje z zębatką prostą (2). Zębatka prosta (2) połączona jest z trzpieniem (5) przetwornika przemieszczeń liniowych (6), który przewodem transmisyjnym (8) połączony jest z systemem centralnej rejestracji i przetwarzania danych (9).

Nasadka umożliwia automatyczne wykonywanie pomiarów prostoliniowości, zwłaszcza elementów wydłużonych.

(1 zastrzeżenie)

Konrad Pirwitz
Departament Geodezji, Kartografii
i Gospodarki Gruntami MGPIB

Międzynarodowe spotkanie przedstawicieli grupy państw "Hexagonale" w sprawie nt. współpracy w zakresie geodezji.

W ubiegłym roku Polska została oficjalnie przyjęta do grupy Państw Pentagonale, która to organizacja od tej chwili przyjęła nazwę "Inicjatywa Hexagonale". W skład organizacji wchodzi następujące państwa: Austria, Czechosłowacja, Jugosławia, Polska, Węgry i Włochy, a jej zadaniem jest doprowadzenie do szerokiej współpracy politycznej, gospodarczej, naukowo-technicznej i kulturalnej państw członkowskich.

Jakkolwiek współpraca ta nie jest na obecnym etapie zinstytucjonalizowana, ma jednak charakter ciągły i w konkretny sposób przyczynia się do integracji europejskiej. Państwa "Inicjatywy" zobowiązały się podnieść na wyższy poziom zakres współpracy interregionalnej, w szczególności na obszarach przygranicznych, oraz przyczyniać się do rozwoju systemów demokratycznych w tej części Europy. "Inicjatywa" nie posiada stałych organów kierowniczych. Przyznane zostaje, co prawda, okresowe - na jeden rok - "przywództwo" tej organizacji kolejnym państwom członkowskim, ale nie pociąga to za sobą wzmocnienia się władzy wykonawczej tych państw, lecz tylko obowiązki koordynacyjne oraz finansowe, wynikające z goszczenia zebrań różnych szczebli przedstawicieli państw członkowskich.

Działalność "Hexagonale" skupia się w komisjach roboczych, w których poszczególne państwa są reprezentowane przez odpowiednich specjalistów.

Oto grupy tematyczne i państwa, koordynujące ich prace:

(stan przed przystąpieniem Polski)

transport i komunikacja

- Włochy

środowisko

- Austria

telekomunikacja

- Jugosławia

przedsiębiorstwa małe i średnie

- Węgry

kultura	- Czecho-Słowacja
turystyka	- Jugosławia
nauka i technologia	- Włochy
informacja	- Austria
energia	- Czecho-Słowacja
migracje	- Węgry
ochrona ludności przed katastrofami	- Włochy

Finansowanie opracowanych przez komisje projektów będzie odbywać się przy istotnej pomocy międzynarodowych instytucji kredytowych, takich jak Bank Światowy czy Europejski Bank Odbudowy i Rozwoju Europy Wschodniej, gdzie sześć państw członkowskich posiada 15% jego udziałów. Jednak zasadnicza część funduszy będzie pochodzić ze środków własnych poszczególnych państw.

W ramach Grupy Roboczej Nauki i Technologii został powołany w I połowie ub.r. Komitet Nauk o Ziemi (Pentagonale Committec of Earth Sciences - P.C.E.S) z Prezydentem G.Panza z Włoch i Sekretarzem P.Vargą z Węgier. Wówczas też przyjęto, że Komitet ten będzie pracował w trzech sekcjach:

- a. geologii,
- b. geofizyki,
- c. geodezji.

W dniach 25-30 listopada 1991 r. w miejscowości Lnaré, w Czecho-Słowacji, miało miejsce międzynarodowe spotkanie przedstawicieli grupy państw "Hexagonale" nt. współpracy w zakresie geodezji. Było to pierwsze tego typu spotkanie, dając tym początek pracy wspomnianej wyżej Sekcji C "Geodezja"

W spotkaniu uczestniczyło łącznie 29 osób ze wszystkich sześciu państw-członków ``Inicjatywy Hexagonale". Stronę polską reprezentowały następujące osoby:

- doc.dr hab.Andrzej Sas-Uhrynowski z Instytutu Geodezji i Kartografii
- prof.dr hab.Maria Dobrzycka z Instytutu Geodezji i Kartografii,
- doc.dr hab.Karol Szeliga z Instytutu Geodezji i Kartografii
- doc.dr Marcin Barlik z Politechniki Warszawskiej oraz
- mgr inż. Konrad Pirwitz - główny specjalista w Departamencie Geodezji, Kartografii i Gospodarki Gruntami Ministerstwa Gospodarki Przestrzennej i Budownictwa.

Inauguracyjne spotkanie Sekcji C-geodezja miało wybitnie roboczy, organizacyjny charakter, na którym uczestnicy wypracowali program prac badawczych i wdrożeniowych, stanowiący propozycję dla odpowiednich

krajowych agencji rządowych i instytucji badawczo-naukowych do podjęcia współpracy, o ile to będzie korzystne dla danego państwa.

Po wyczerpującej dyskusji do współpracy w ramach Sekcji C-geodezja zaproponowano prace, które ujęto w trzech zasadniczych działach-tematach:

1. Wzajemne powiązania osnów geodezyjnych (Interconnection of the geodetic Control),

2. Geograficzne Systemy Informacyjne (Systemy Informacji o Terenie - (GIS/LIS),

3. Badania geodynamiczne (Geodynamical Investigations).

W ramach pierwszego tematu proponuje się zająć sieciami geodezyjnymi poziomymi i pionowymi oraz grawimetrycznymi, w tym sprawą między państwowymi powiązań sieci, przyjęcia wspólnego systemu odniesienia oraz wykorzystaniem do tych celów istniejących technik i technologii kosmicznych, takich jak np. Global Positioning System, VLBI (Very Long Baseline Interferometry) itd.

W ramach drugiego tematu współpraca mogłaby być skierowana przede wszystkim na wzajemną wymianę informacji i doświadczeń nt. standaryzacji procesów, metod pozyskiwania danych, zarządzania i aktualizacji banków danych.

W ramach trzeciego tematu proponuje się prowadzić wspólne prace mające charakter zdecydowanie naukowy, a dotyczące badań nad dynamicznymi właściwościami Ziemi, tak w skali lokalnej, jak regionalnej i globalnej. W pracach tych duże znaczenie będą miały dalsze badania pola grawitacyjnego Ziemi i współczesnych ruchów skorupy ziemskiej.

Na spotkaniu ustalono, że międzynarodowym koordynatorem prac Sekcji C-geodezja będzie dr inż. Pavel Vyskočil, Wicedyrektor Czeskiego Instytutu Geodezji, Topografii i Kartografii, natomiast na koordynatorów - łączników krajowych wyznaczono następujące osoby:

prof.dr H.Sünkela i dr E.Erkera z Austrii,

inż.J.Simeka i dr inż. J.Valisa z Czecho-Słowacji,

dr inż.I.Fejesa i prof.P.Vargę z Węgier,

prof.dr F.Sanso z Włoch,

doc.dr inż. A.Sas-Uhrynowski z Polski,

prof.dr D.Joksica i prof.dr A.Bilajbegovica z Jugosławii.

W wyniku obrad powstał oficjalny dokument pt. "Memorandum of the International Meeting of the Hexagonale Cooperation Section C-Geodesy, Lnaré/Czechoslovakia-1991" wraz z trzema obszernymi załącznikami. Dokument ten w sposób klarowny przedstawia genezę spotkania, wymienia cele współpracy i daje szczegółowy opis prac w przyjętych trzech tematach wraz z propozycją terminów ich realizacji.

W czasie spotkania zorganizowano również naukowe sesje wieczorowe oraz wycieczkę techniczną do Geodezyjnego Centrum Obliczeniowego w Zdibach i do Obserwatorium Geodezyjnego w Pency.

Na zakończenie niniejszej informacji można stwierdzić co następuje:

1. Zainicjowaną w ramach Krajów Hexagonale współpracę należy rozumieć, jako szukanie wzajemnych korzyści w efektywnym wykorzystaniu istniejących, dostępnych zasobów finansowych, istniejących technologii i wiedzy specjalistów, a także dzielenie się kosztowną i skomplikowaną aparaturą oraz wynikami prac. Komisja (= Grupa Robocza) Nauki i Technologii nie zajmuje się aspektami politycznymi, lecz ma promować współpracę naukową i technologiczną w sposób pragmatyczny i efektywny.

2. Z zaproponowanych trzech tematów, dwa pierwsze dotyczące osnów oraz GIS/LIS, pokrywają się z zainteresowaniami i pracami innej europejskiej organizacji, tj. Comité Européen des Responsables de la Cartographie Officielle- CERCO, której Polska w 1992 r. stanie się pełnym członkiem.

3. Przygotowane oficjalne dokumenty współpracy należy traktować, jako propozycję tematów do podjęcia dwustronnej lub wielostronnej współpracy, która będzie realizowana na podstawie dobrowolnie zawartych porozumień (umów) pomiędzy zainteresowanymi agencjami rządowymi ds. geodezji i kartografii lub jednostkami naukowo-badawczymi.

PRZEGLĄD PRZEPISÓW PRAWNYCH

Andrzej Zgliński
Ministerstwo Gospodarki
Przestrzennej i Budownictwa

Wybrane przepisy prawne ogłoszone w okresie lipiec-wrzesień 1991 r.

Dziennik Ustaw - z 1991 r.

Nr 60, poz.253 - ustawa z dnia 14 czerwca 1991 r. o spółkach z udziałem zagranicznym.

Utworzenie przez podmiot zagraniczny spółki (z ograniczoną odpowiedzialnością albo akcyjnej) wymaga zezwolenia Ministra Przekształceń Własnościowych. Podmiotowi zagranicznemu zapewnia się, na zasadzie wzajemności, wypłatę odszkodowania za majątek przejęty na podstawie aktów prawnych o charakterze wywłaszczeniowym.

Nr 65, poz.282 - rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 16 lipca 1991 r. w sprawie przejmowania na własność Skarbu Państwa nieruchomości wchodzących w skład gospodarstw rolnych na wniosek właścicieli uprawnionych do emerytury lub renty z ubezpieczenia społecznego rolników.

Przejęcie nieruchomości na własność Skarbu Państwa, za odpowiednią odpłatnością, następuje na podstawie decyzji organu właściwego do sprzedaży nieruchomości Państwowego Funduszu Ziemi.

Nr 66, poz.286 - ustawa z dnia 28 czerwca 1991 r. o utworzeniu urzędu Ministra Przemysłu i Handlu.

Ustawa weszła w życie z dniem 29 lipca 1991 r.

Nr 66, poz.287 - ustawa z dnia 4 lipca 1991 roku o stosunku Państwa do Polskiego Autokefalicznego Kościoła Prawosławnego.

Ustawa, która weszła w życie z dniem 29 lipca 1991 r. określa m.in.:

- rodzaje kościelnych osób prawnych,
- sprawy majątkowe, przy czym ustala, że Kościołowi i jego osobom prawnym przysługuje prawo nabywania, posiadania i zbywania mienia ruchomego i nieruchomego, nabywania i zbywania innych praw oraz zarządzania swoim majątkiem.

Ustawa ustala rodzaje nieruchomości, które z mocy prawa stają się własnością Kościoła (potwierdzenie przejścia własności następuje decyzją wojewody) oraz rodzaje nieruchomości, które przekazuje się na własność Kościoła decyzją Ministra-Szefa Urzędu Rady Ministrów.

Nr 69, poz.296 - rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 22 lipca 1991 r. w sprawie zasad i trybu nostryfikacji stopni naukowych uzyskanych za granicą.

Nostryfikacji stopni naukowych uzyskanych za granicą dokonują rady naukowe jednostek organizacyjnych uprawnionych do nadawania stopnia naukowego doktora habilitowanego. W Polsce stopniami naukowymi są: stopień doktora i stopień doktora habilitowanego.

Nr 72, poz. 311 - rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 16 lipca 1991 r. w sprawie wykonania niektórych przepisów ustawy o gospodarce gruntami i wywłaszczaniu nieruchomości.

Rozdział: 1. Przepisy ogólne, 2. Sprzedaż lub oddawanie w użytkowanie wieczyste nieruchomości stanowiących własność Skarbu Państwa lub własność gminy, 3. Oddawanie w zarząd nieruchomości stanowiących własność Skarbu Państwa lub własność gminy, 4. Ustalanie opłat z tytułu użytkowania wieczystego i zarządu nieruchomościami, 5. Zasady i tryb ustalania opłat za niezabudowanie bądź niezagospodarowanie gruntów w określonym terminie, 6. Obowiązki państwowych jednostek organizacyjnych lub gmin w zakresie zarządu domami, 7. Przepisy przejściowe i końcowe.

Sprzedaż lub oddanie nieruchomości w użytkowanie wieczyste następuje w drodze przetargu lub w drodze bezprzetargowej. W razie oddania w użytkowanie wieczyste gruntu zabudowanego właściciel nieruchomości oraz osoba zainteresowana nabyciem prowadzi rokowania, a uzgodniony protokół z rokowań stanowi podstawę do zawarcia umowy w formie aktu notarialnego.

Oddawanie nieruchomości w zarząd państwowej lub komunalnej jednostce organizacyjnej, nie posiadającej osobowości prawnej, następuje

na podstawie decyzji administracyjnej, a w konsekwencji przejęcie nieruchomości następuje na podstawie protokołu zdawczo-odbiorczego.

Wysokość opłaty rocznej za użytkowanie wieczyste lub zarząd nieruchomości stanowi pochodną ceny gruntu. Po upływie ustalonego terminu zabudowy lub innego zagospodarowania, za niedotrzymanie ustaleń stosuje się dodatkową opłatę roczną w wysokości 10% ceny gruntu za pierwszy rok, a za każdy następny rok opłata ta podlega zwiększeniu o dalsze 10% ceny gruntu. W latach 1991-1995 opłata roczna za użytkowanie wieczyste gruntów przeznaczonych pod budownictwo mieszkaniowe podlega obniżeniu od 50% sukcesywnie do 10%.

Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 16 września 1985.r. w sprawie szczegółowych zasad i trybu oddawania w użytkowanie wieczyste gruntu i sprzedaży nieruchomości państwowych, kosztów i rozliczeń z tym związanych oraz zarządzania sprzedanymi nieruchomościami (Dz.U. z 1991 r. nr 14, poz.75), a także niektóre inne rozporządzenia Rady Ministrów.

Nr 72, poz.312 - Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 16 lipca 1991 r. w sprawie zasad i trybu ustalania granic gruntów przeznaczonych pod skoncentrowane budownictwo jednorodzinne, scalania i podziału nieruchomości na działki budowlane oraz kosztów i opłat z tym związanych.

Rozdziały: 1. Przepisy ogólne, 2. Czynności wstępne, 3. Opracowanie założeń do projektu uchwyły, 3. Scalenie i podział nieruchomości na działki budowlane, 5. Ustalenie opłat adiacenckich oraz rozliczenie kosztów, 6. Przepisy końcowe.

O wszczęciu postępowania w sprawie ustalenia granic gruntów przeznaczonych pod skoncentrowane budownictwo rodzinne rozstrzyga rada gminy.

Na podstawie sporządzonej dokumentacji geodezyjnej i dokumentacji prawnej dotychczasowego stanu nieruchomości oraz geodezyjnego projektu podziału na działki budowlane i projektu planu realizacyjnego, a także określenia wartości dotychczasowych nieruchomości i działek projektowanych do wydzielenia, rada gminy ustala w drodze uchwały granice gruntów skoncentrowanego budownictwa jednorodzinne. Uchwała ta zawiera więc w szczególności geodezyjny projekt scalania i podziału na działki budowlane, rejestr nieruchomości, wysokość odszkodowań za grunty, które przeszły na własność gminy, informacje o wysokości opłat adiacenckich.

Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 16 września 1985r. (Dz.U. z 1989r. nr 14, poz.77), dotyczące powyższych spraw.

Nr 72, poz. 313 - Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 16 lipca 1991 r. w sprawie określenia rodzajów gruntów, które uważa się za niezbędne na cele obronności i bezpieczeństwa państwa.

Za zarząd gruntami objętymi rozporządzeniem wysokość opłaty rocznej wynosi 0,3% ceny gruntu.

Nr 72, poz. 314 - Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 16 lipca 1991 r. w sprawie szczegółowych zasad ustalania wysokości udziału w kosztach budowy urządzeń komunalnych, energetycznych i gazowych.

Przy wzroście wartości nieruchomości, wskutek wybudowania urządzeń komunalnych, energetycznych i gazowych, powstałe z tego tytułu opłaty adiacenckie wnosi się na rzecz gminy. Opłaty te ustala zarząd gminy w drodze decyzji.

Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 18 grudnia 1986 r. (Dz.U. nr 48, poz. 242), dotyczące powyższej sprawy.

Nr 72, poz. 315 - Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 16 lipca 1991 r. w sprawie zasad i trybu rozliczeń w razie zwrotu wywłaszczonych nieruchomości.

Nieruchomość zbędna na cel określony w decyzji o wywłaszczeniu podlega zwrotowi w stanie, w jakim znajduje się w dniu jej zwrotu. Uznanie tej zbędności następuje na podstawie decyzji zarządu gminy. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 16 września 1985 roku (Dz.U. nr 47, poz. 243), dotyczące powyższej sprawy.

Nr 77, poz. 335 - Ustawa z dnia 20 lipca 1991 r. o Państwowej Inspekcji Ochrony Środowiska.

Tworzy się państwowy monitoring środowiska, którego organizowanie i koordynowanie należy do Państwowej Inspekcji Ochrony Środowiska.

Nr 80, poz. 350 - Ustawa z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych.

Od 1 stycznia 1992 roku dochody osób fizycznych są opodatkowane podatkiem dochodowym. Ustawa określa także rodzaje dochodów wolnych od podatku. Przepisów ustawy nie stosuje się m.in. do przychodów z tytułu

spadków i darowizn. Traci moc ustawa z dnia 4 lutego 1949 r. o podatku od wynagrodzeń (Dz.U. nr 7, poz. 41), ustawa z dnia 28 lipca 1983 r. o podatku wyrównawczym (Dz.U. nr 42, poz. 188) oraz niektóre inne przepisy.

Nr 83, poz. 376 - Rozporządzenie Ministra Gospodarki Przestrzennej i Budownictwa z dnia 26 sierpnia 1991 roku w sprawie szczegółowych zasad i trybu zakładania i prowadzenia geodezyjnej ewidencji sieci uzbrojenia terenu oraz uzgodnień i współdziałania w tym zakresie.

Rozdziały: 1. Przepisy ogólne, 2. Geodezyjna ewidencja sieci uzbrojenia terenu, 3. Uzgadnianie usytuowania projektowanych sieci uzbrojenia terenu, 4. Geodezyjne pomiary powykonawcze, 5. Współdziałanie między jednostkami prowadzącymi geodezyjną ewidencję sieci uzbrojenia terenu i jednostkami prowadzącymi branżową ewidencję sieci, 6. Przepisy przejściowe i końcowe.

Geodezyjną ewidencję sieci uzbrojenia terenu zakładają i prowadzą terenowe organy rządowej administracji ogólnej oddzielnie dla każdej jednostki ewidencyjnej, którą stanowi obszar gminy. Podstawowym elementem ewidencji jest przewód (kanalizacyjny, wodociągowy, ciepłowniczy, gazowy, elektroenergetyczny itp.). Ewidencja zawiera dane o rodzajach i położeniu przewodów, o władających siecią uzbrojenia terenu oraz o jednostce prowadzącej ewidencję sieci. Dane te podlegają bieżącej aktualizacji.

Usytuowanie projektowanych sieci uzbrojenia terenu podlega uzgodnieniu poprzez zespół uzgodnienia dokumentacji projektowanej, powoływany przez wojewodę. Treść uzgadnienia jest wyrażona w formie opinii, ważnej 3 lata.

Po zakończeniu budowy obiektu na zlecenie inwestora wykonuje się geodezyjne pomiary powykonawcze. Zgodność lub rozbieżność realizacji sieci uzbrojenia terenu z projektem potwierdza się wpisem w dzienniku budowy. Zgodność z projektem występuje, gdy odstępstwo nie przekracza 0,30 m dla gruntów zabudowanych lub 0,50 m dla gruntów rolnych i leśnych.

